

การเตรียมความพร้อมก้าวเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันอาทิตย์ที่ 18 ธันวาคม 2554 เวลา 09.00 – 12.00 น.

ณ ศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สาระสำคัญ

1. ความเป็นมาประชาคมอาเซียน

1.1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1.3 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

3. แนวทางการเตรียมความพร้อม

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ความเป็นมา: อาเซียน ASEAN (Association of South East Asian Nations)

- ก่อตั้งเมื่อปี 2510 โดย รมต. กต. อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพ”
- จุดประสงค์เริ่มแรก – สร้างความมั่นคง เพื่อด้านภัยคุกคามคอมมิวนิสต์

สมาชิก และปีที่เข้าเป็นสมาชิก

อาเซียน 6

รวม 10

สมาชิกใหม่ CLMV

пт.

ปี 2540

MYANMAR

THAILAND

ปี 2510

COMBODIA

ปี 2542

SINGAPORE

ปี 2510

INDONESIA

ปี 2510

LAOS

ปี 2540

VIETNAM

ปี 2538

MALAYSIA

ปี 2510

PHILIPPINES

ปี 2510

BRUNEI DARUSSALAM

ปี 2527

ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนที่สำคัญเท่าที่ผ่านมา

1. เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA)

ลงนาม (โดย นรม.อานันท์ ปันยารชุน) ปี 2535 **เริ่มใช้ 2536** เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในฐานะที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญเพื่อป้อนสินค้าสู่ตลาดโลก โดยอาศัยการเปิดเสรีการค้า และการลดภาษี และอุปสรรคข้อกีดขวางทางการค้าที่มิใช่ภาษี รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีศุลกากรเพื่อเอื้ออำนวยต่อการค้าเสรี

2. กรอบความตกลงด้านการค้าบริการ (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS)

ลงนาม (โดย รณม.อานวย วีรวรรณ) ปี 2538 **เริ่มใช้ 2539** กำหนดให้เจรจาเปิดเสรีการค้าบริการ โดยการจัดทำข้อผูกพันในด้านการเปิดตลาด (market access) การให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (national treatment) และด้านอื่นๆ (additional commitments) สำหรับบริการ 7 สาขา ได้แก่ การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางทะเล โทรคมนาคม การก่อสร้าง การท่องเที่ยว การเงิน และธุรกิจวิชาชีพ

3. เขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area : AIA)

ลงนาม (โดย รณม.ศุภชัย พานิชภักดิ์) **เริ่มใช้ ปี 2541** กำหนดกรอบความร่วมมือในการเปิดเสรีสำหรับ 5 ด้าน คือ อุตสาหกรรมการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และการบริการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ 5 ด้านดังกล่าว

สาระสำคัญ

1. ความเป็นมาประชาคมอาเซียน

1.1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1.3 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

3. แนวทางการเตรียมความพร้อม

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

มุ่งสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ปี 2546 ผู้นำอาเซียน ลงนามใน**ปฏิญญาบาหลี** (Bali Concord II)

➔ แสดงเจตนารมณ์การนำอาเซียนไปสู่ “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ในปี 2020 (2563)

ปี 2550 ผู้นำอาเซียนลงนามใน **ปฏิญาเซบู**

➔ เร่งรัดการเป็น “ประชาคมอาเซียน” ให้เร็วขึ้น เป็นปี 2015 (2558)

ปี 2550 รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนลงนามรับรอง **AEC Blueprint** แผนงานการจัดตั้ง

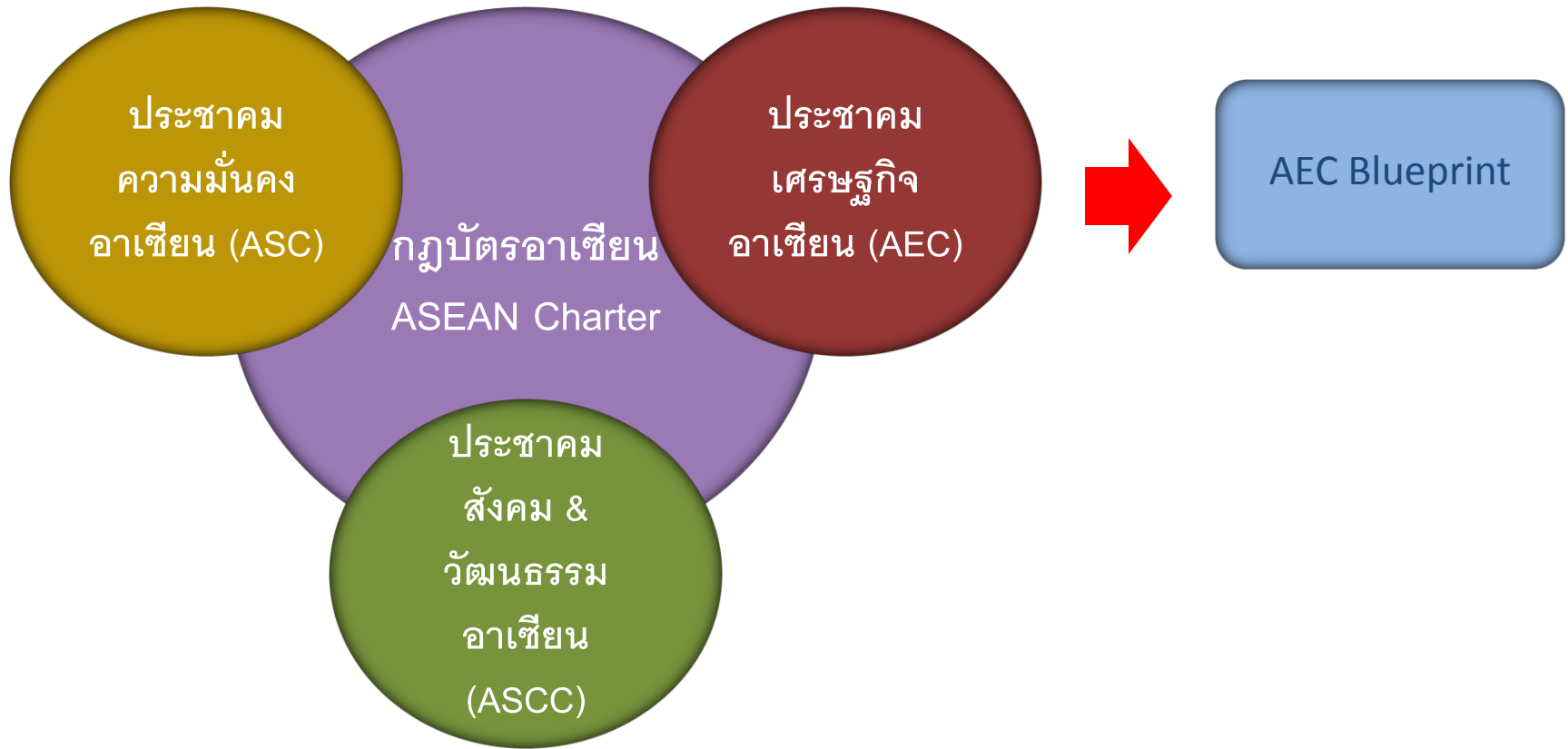
➔ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (ASEAN Economic Community : AEC)

เมื่อ พฤศจิกายน 2550 ผู้นำอาเซียนลงนามใน “**ASEAN Charter**” และ

➔ “ปฏิญญาว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ร่วมกันดำเนินการให้สำเร็จตามกำหนดในปี 2558

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) 2558

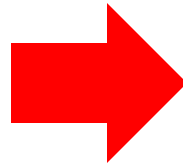

One Vision, One Identity, One Community

หนึ่งวิสัยทัศน์, หนึ่งเอกลักษณ์, หนึ่งประชาคม

หลักการใน ASEAN Charter

ASEAN
ที่ผ่านมา

ASEAN
Community

ไม่ก้าวก่าย
(Non-interference)

ปรึกษาหารือ
(Consultation)

ฉันทามติ
Consensus

Minimum
institutionalization

ไม่ก้าวก่าย
(Non-interference)

ปรึกษาหารือ
(Consultation)

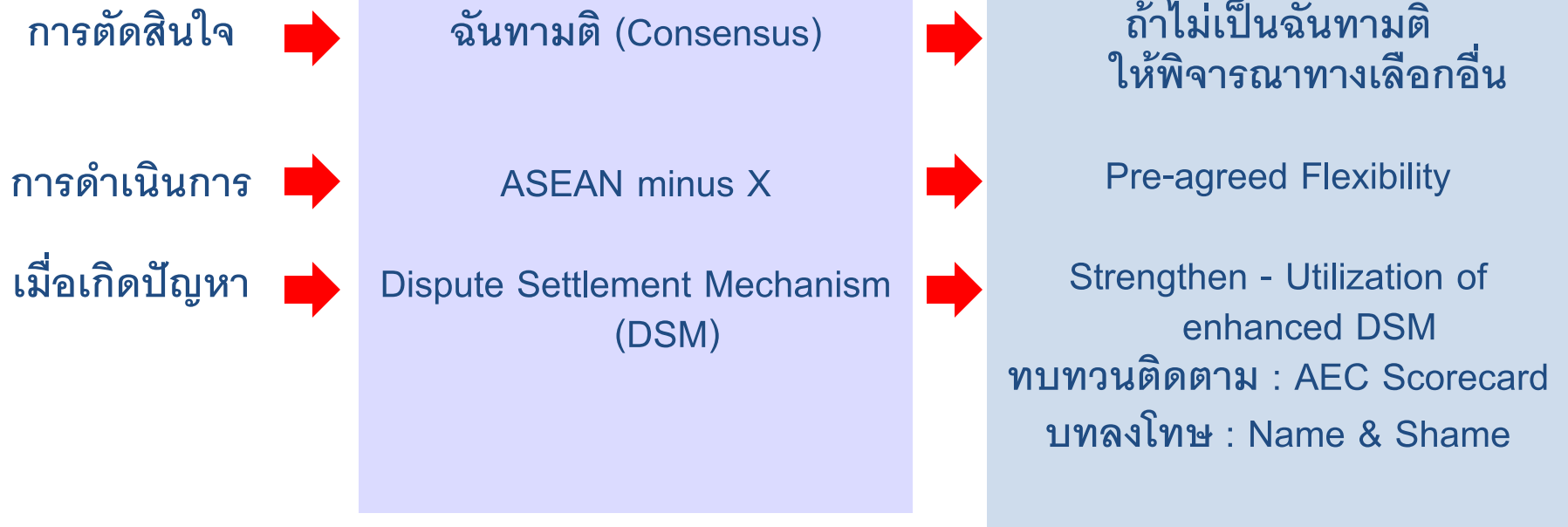
ฉันทามติ
Consensus

“Rules-based” /
more disciplined

หลักการที่บรรจุใน ASEAN Blueprint

ASEAN
ที่ผ่านมา

ASEAN
Community

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าหมาย : เพื่อให้ประชาชนของประเทศสมาชิกมีการค้าขายระหว่างกันมากขึ้น มีการไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวก และมีศักยภาพในการแข่งขันกับโลกภายนอกได้ โดย

AEC Blueprint

เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว

เน้นการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน
เงินทุน และแรงงานฝีมือระหว่างกันอย่างเสรี

มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

เน้นการดำเนินนโยบายการแข่งขัน การพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐาน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
การพัฒนา ICT และพลังงาน

มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจ
ที่เท่าเทียมกัน

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการขยายตัวของ SMEs
ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกใหม่ (CLMV) เพื่อลด
ช่องว่างของระดับการพัฒนา

บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
ได้อย่างสมบูรณ์

เน้นการจัดทำ FTA และ CEP กับประเทศคู่เจรจา

ความก้าวหน้า AEC ...สู่ “ตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน”

ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ในปี 2553
(ยกเว้น CLMV ปี 2558)

ส่งเสริมและคุ้มครอง
การลงทุนระหว่าง
ประเทศอาเซียนภายใต้
หลัก National Treatment

เปิดเสรีบริการเร่งรัด
4 สาขา (e-ASEAN,
สุขภาพ, ท่องเที่ยว,
โลจิสติกส์)

ส่งเสริมการเชื่อมโยง
ตลาดทุนระหว่างกันและ
พัฒนาตลาดพันธบัตร
มาตรการการเปิดเสรีบัญชีทุน

ลงนาม MRA วิชาชีพ 7 สาขา
(วิศวกร พยาบาล สถาปนิก นัก
สำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และ
นักบัญชี)

การเคลื่อนย้ายสินค้าเสรี : เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)

AFTA	1993	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2012	2013	2015
Trade in Goods								ASEAN-6 ภาษี 0%			ASEAN-10 ภาษี 0%

Normal Track

CLMV

Sensitive List

- ภาษีไม่ต้องเป็น 0% แต่ต้อง <5%
- ไทยมี 4 รายการ คือ ไม้ตัดดอก มะพร้าวแห้ง มันฝรั่ง เมล็ดกาแฟดิบ (ปัจจุบันอยู่ที่ 5%)

Highly Sensitive List

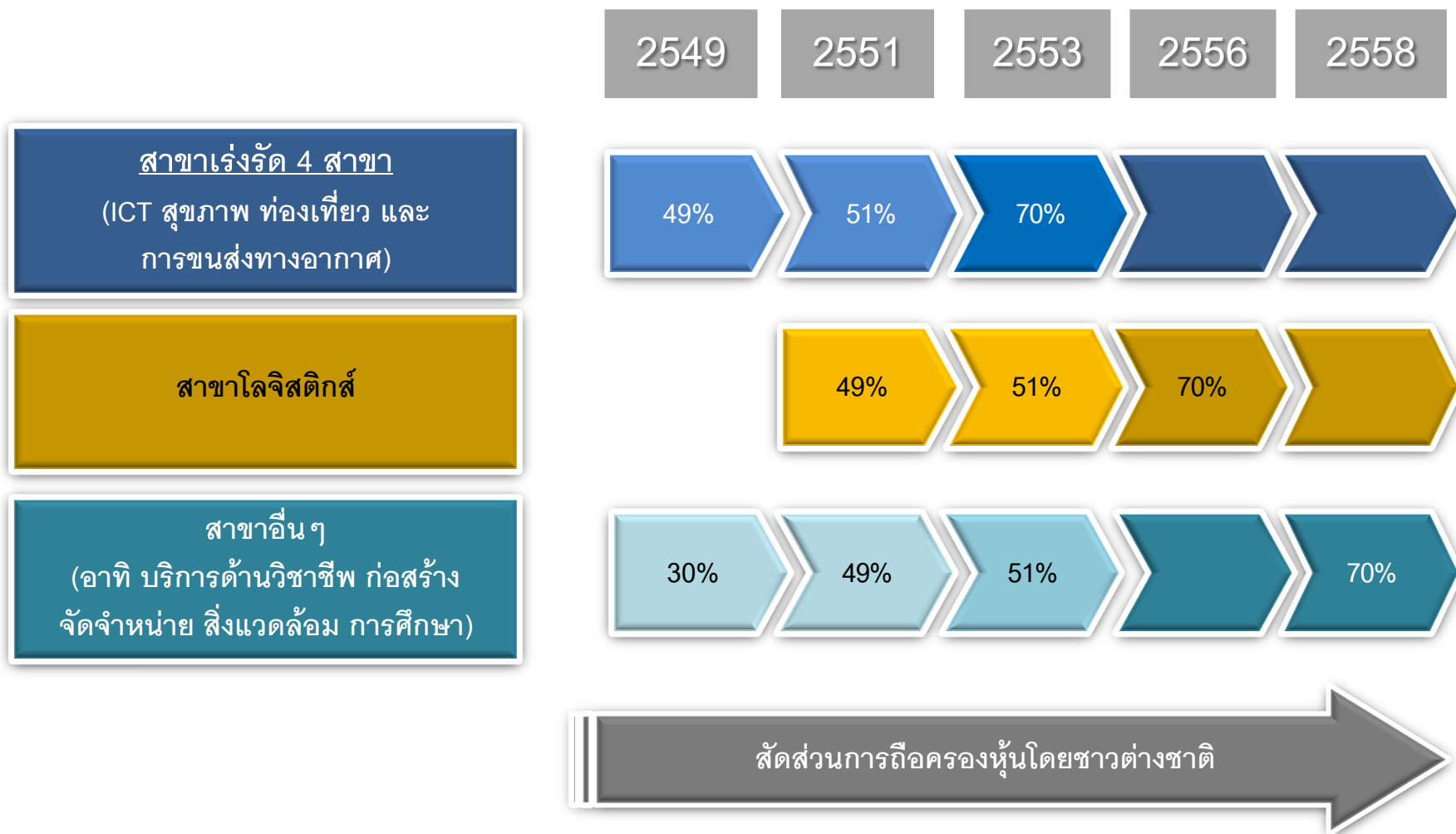
- ไม่ต้องลดภาษี
- มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ มี 1 รายการ คือ สินค้าข้าว และอินโดนีเซียมี 2 รายการ คือ ข้าว และน้ำตาล

ยกเว้น

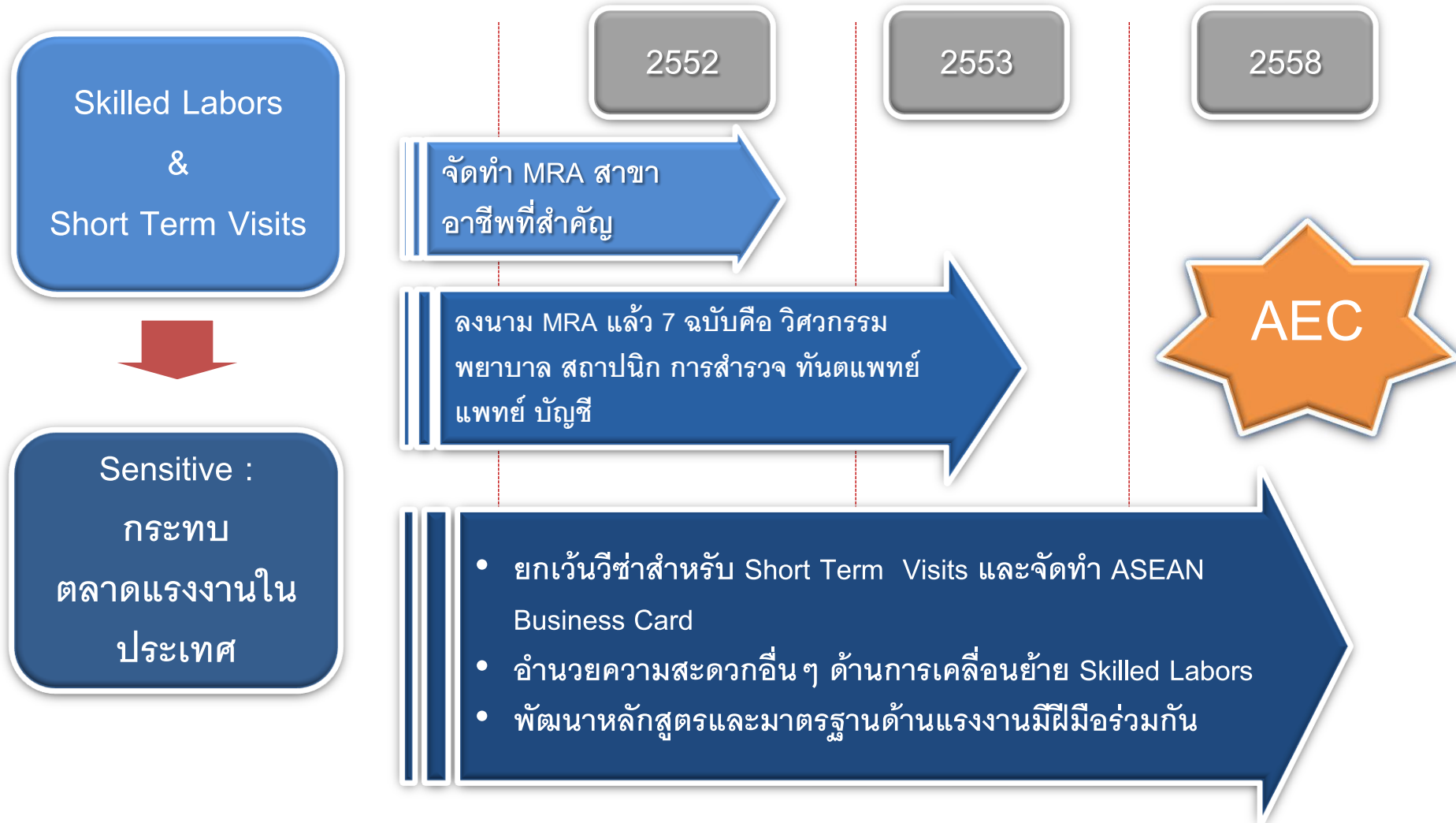
ASEAN Trade Facilitation Framework

เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางการค้าที่มีใช่ภาษี เช่น พิธีการศุลกากร กระบวนทางการค้า สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช เป็นต้น

การเคลื่อนย้ายบริการเสรี : เพิ่มสัดส่วนถือหุ้นของต่างชาติในธุรกิจบริการ

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี : จัดทำ MRAs วิชาชีพ

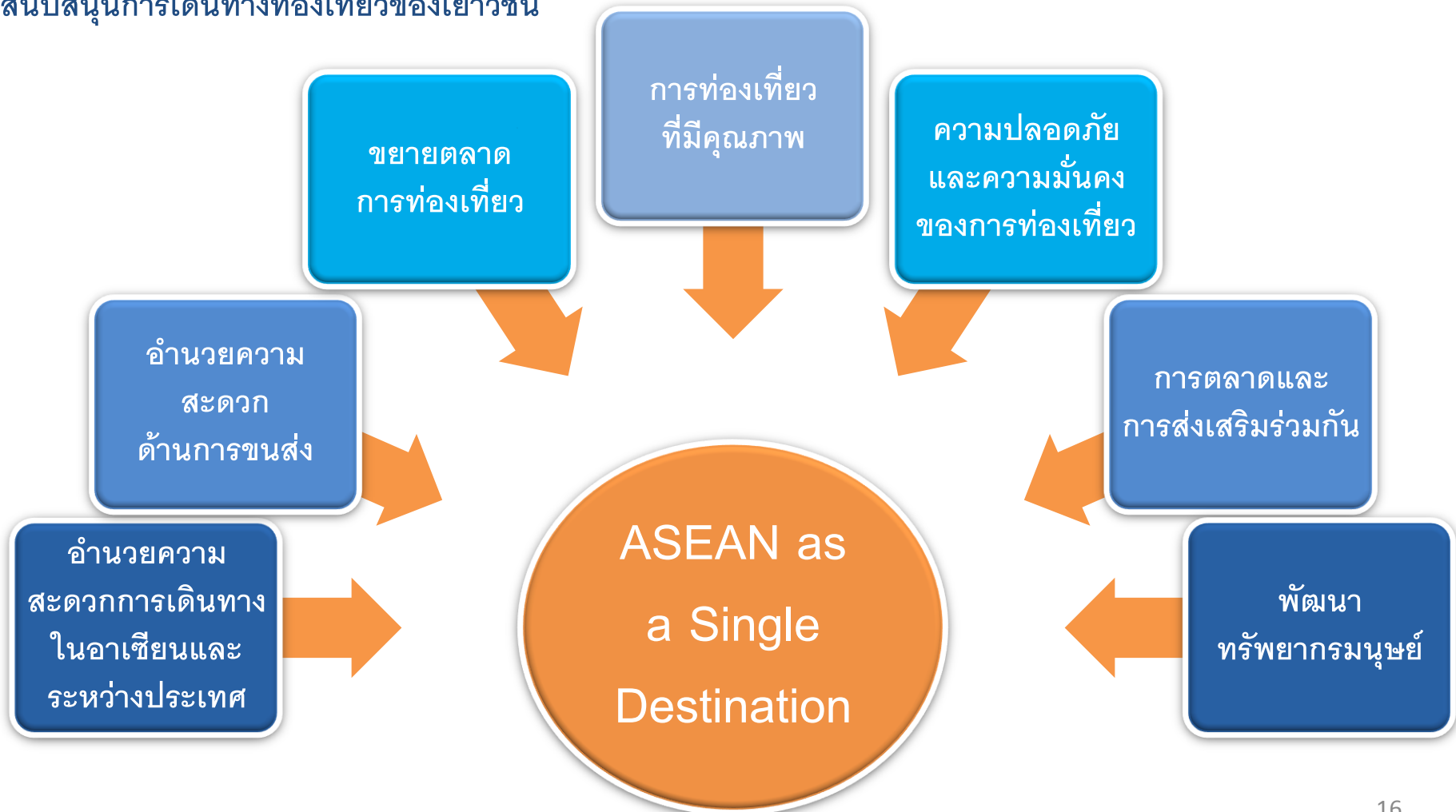
หมายเหตุ อยู่ระหว่างการให้สัตยาบันในความตกลงรับรองคุณสมบัติผู้ทำงานซึ่งกันและกัน (MRA) ด้านบุคลากรท่องเที่ยว

การเปิดเสรีด้านการลงทุน

ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในกรอบอาเซียน

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน พ.ศ. 2554-2558 มุ่งปรับโครงสร้างตลาดการท่องเที่ยว ส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ให้เกิดความเชื่อมโยงเส้นทางในภูมิภาค (ASEAN Tourism Connectivity Corridors) และสนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยวของเยาวชน

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจาก AEC

สาระสำคัญ

1. ความเป็นมาประชาคมอาเซียน

1.1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1.3 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

3. แนวทางการเตรียมความพร้อม

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

เป้าหมาย : เพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมเป็นเอกภาพ เอื้ออาทรต่อกัน มีความเป็นอยู่ที่ดี พัฒนาทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม โดย

การพัฒนามนุษย์

เน้นการบูรณาการด้านการศึกษา สร้างสังคมความรู้ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม ส่งเสริม ICT การเข้าถึง ว&ท

การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม

ขจัดความยากจน สร้างเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร การควบคุมโรคติดต่อ

ความยุติธรรมและสิทธิ

คุ้มครองสิทธิผู้ด้อยโอกาส แรงงานย้ายถิ่นฐาน ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ

ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก ปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

สร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ลดช่องว่างการพัฒนา

สาระสำคัญ

1. ความเป็นมาประชาคมอาเซียน

1.1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1.3 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

3. แนวทางการเตรียมความพร้อม

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

เป้าหมาย : เพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมที่สมาชิกมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีเสถียรภาพ มีสันติภาพ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

องค์ประกอบ

มีกฎเกณฑ์ บรรทัดฐาน
และค่านิยมร่วมกัน

มีเอกภาพ สงบสุข
แข็งแกร่ง และรับผิดชอบ
แก้ปัญหาความมั่นคง

มีพลวัต
คงความเป็นศูนย์กลาง
และบทบาทของอาเซียน

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

1. ประชาคมที่มีกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน

เป้าหมาย : สร้างความแข็งแกร่งแก่ประชาธิปไตย ส่งเสริมธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

1.1 ความร่วมมือด้านการพัฒนาการทางการเมือง อาทิจ

- ส่งเสริมความเข้าใจ การยอมรับระบอบการเมือง วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของสมาชิก
- อำนวยความสะดวกต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยเสรี เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- ส่งเสริมธรรมาภิบาล
- ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
- ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

1.2 การสร้างและแบ่งปันกฎเกณฑ์ร่วม ส่งเสริมบรรทัดฐานแนวปฏิบัติที่ดีระดับภูมิภาค อาทิจ

- ปรับกรอบสถาบันของอาเซียนให้เป็นไปตามกฎบัตรอาเซียน
- เสริมสร้างความร่วมมือภายใต้สนธิสัญญามิตรภาพ และความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. ภูมิภาคที่มีเอกภาพ สงบสุข และมีความแข็งแกร่ง พร้อมรับมือข้อบร้อมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติ

เป้าหมาย : ยึดหลักความมั่นคง ทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ เช่น มิติเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม การป้องกันความขัดแย้ง การสร้างความไว้วางใจ การทูตเชิงป้องกัน

2.1 ป้องกันความขัดแย้งและสร้างความไว้วางใจ เพื่อลดความตึงเครียด อาทิ

- เสริมสร้างมาตรการการสร้างความไว้วางใจ โดยแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทหารและกลาโหม แบ่งปันข้อมูลระหว่างสมาชิกในการส่งข้อมูลต่อทะเบียนอาวุธตามแบบของสหประชาชาติ
- ส่งเสริมความโปร่งใส และความเข้าใจในนโยบายกลาโหม โดยพัฒนาระบบเตือนภัยล่วงหน้า
- เสริมสร้างความร่วมมือด้านการป้องกันทางทหาร และความมั่นคงอาเซียน โดยพัฒนาโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทหาร

2.2 แก้ไขความขัดแย้งและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อให้เกิดสันติภาพและความสงบสุขในภูมิภาค ระงับการใช้กำลัง อาทิ

- พัฒนารูปแบบการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพิ่มเติม โดยจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท
- เสริมสร้างกิจกรรมการค้นคว้าวิจัยเรื่องสันติภาพ การจัดการและการแก้ไขความขัดแย้ง
- ส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและเสถียรภาพ

2.3 สร้างสันติภาพหลังความขัดแย้ง เพื่อวางพื้นฐานการสมานฉันท์ และสร้างความมั่นใจว่าจะไม่เกิดความรุนแรงในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ อาทิ การช่วยเหลือทางมนุษยธรรม

2.4 ตอบสนองภัยคุกคามทุกรูปแบบ ทั้งอาชญากรรมข้ามชาติ และความท้าทายข้ามแดน อาทิ

- เสริมสร้างความร่วมมือการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ
 - 1) การให้สัตยาบันสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เรื่องทางอาญาระหว่างประเทศ และการมุ่งยกระดับให้เป็นสนธิสัญญาอาเซียน
 - 2) เสริมสร้างความยุติธรรมทางอาญาต่ออาชญากรรมข้ามชาติ
 - 3) เสริมสร้างให้อาเซียนปราศจากยาเสพติด ภายใน 2558
 - 4) ควบคุมการแพร่ขยายของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์
- ให้สัตยาบันในการต่อต้านการก่อการร้ายโดยเร็ว

2.5 ความร่วมมือในการจัดการภัยพิบัติ และการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน

2.6 การตอบสนองต่อประเด็นเร่งด่วน หรือสถานการณ์วิกฤตที่ส่งผลกระทบอาเซียน

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

3. ภูมิภาคที่มีพลวัต คงความเป็นศูนย์กลาง และบทบาทของอาเซียน

เป้าหมาย : ส่งเสริมและรักษาความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรและเป็นประโยชน์กับประเทศภายนอก เพื่อสันติภาพในโลก และดำเนินบทบาทที่สำคัญในเวทีระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน

3.1 ส่งเสริมอาเซียนให้เป็นศูนย์กลางในความร่วมมือระดับภูมิภาคและการสร้างประชาคม

3.2 ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศภายนอก

3.3 เสริมสร้างความร่วมมือในประเด็นพหุภาคีที่เป็นความกังวลร่วมกัน

สาระสำคัญ

1. ประชาคมอาเซียน

1.1 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.3 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

3. แนวทางการเตรียมความพร้อม

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

Master plan on ASEAN Connectivity

ประชาคมอาเซียน

ประชาคมการเมือง
และความมั่นคง

ประชาคมเศรษฐกิจ

ประชาคมสังคม
และวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยงด้าน
โครงสร้างพื้นฐาน

- คมนาคม
- ICT
- พลังงาน

ความเชื่อมโยงด้าน
กฎระเบียบ

- เปิดเสรีและอำนวยความสะดวกทางการค้า
- เปิดเสรีและอำนวยความสะดวกในการบริการและการลงทุน
- ความตกลง/ข้อตกลงยอมรับร่วมกัน
- ความตกลงการขนส่งในภูมิภาค
- พิธีการในการข้ามพรมแดน
- โครงการเสริมสร้างศักยภาพ

ความเชื่อมโยงด้าน
ประชาชน

- การศึกษาและวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยว

องค์ประกอบหลักของความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มุ่งเป้า

ด้านกฎระเบียบ

สนับสนุน

ด้านประชาชน

- คมนาคม
- เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- พลังงาน

- การเปิดเสรีการอำนวยความสะดวกทางการค้า การบริการและการลงทุน
- ความตกลง/ข้อตกลงยอมรับร่วมกัน
- ความตกลงการขนส่งในภูมิภาค
- พิธีการในการข้ามพรมแดน
- โครงการเสริมสร้างศักยภาพ

- การศึกษาและวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยว

- เพิ่มพูนการรวมตัวและความร่วมมือของอาเซียน
- เพิ่มความสามารถการแข่งขันในระดับโลกของอาเซียน จากเครือข่ายการผลิตในภูมิภาคที่เข้มแข็ง
- วิถีชีวิตของประชาชนดีขึ้น
- ปรับปรุงกฎระเบียบและธรรมาภิบาลของอาเซียน
- เชื่อมต่อศูนย์กลางเศรษฐกิจและลดช่องว่างการพัฒนา
- ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น
- เพิ่มพูนความพยายามในการจัดการกับ และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน
- สามารถจัดการกับผลกระทบทางลบที่เกิดจากความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงอาเซียนให้แล้วเสร็จ

สถานะ - การดำเนินงานตามบันทึกความเข้าใจระดับรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาโครงการทางหลวงอาเซียน เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1999 ยังไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร

ปัญหาอุปสรรค

เส้นทางเชื่อมต่อไม่สมบูรณ์ 227 กม. ในพม่า ถนนที่ยังต่ำกว่ามาตรฐานกว่า 5,300 กม. ใน 6 ประเทศ ได้แก่ ลาว พม่า เวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

ภายในปี ค.ศ.2012
ปรับปรุงถนนให้ได้
มาตรฐานชั้นที่ 3 เป็น
อย่างน้อย

ภายในปี
ค.ศ. 2013
ติดตั้งป้าย
จราจรใน
ถนนทุกสาย
ที่กำหนด

ภายในปี ค.ศ. 2015
ศึกษาเพื่อเชื่อมโยงประเทศที่เป็น
เกาะกับแผ่นดินใหญ่ของอาเซียน
และเชื่อมโยงทางหลวงอาเซียนไป
ยังจีน/อินเดีย โดยเฉพาะช่วง
सानอย-ลาวตอนเหนือ-พม่า-อินเดีย

ภายในปี ค.ศ. 2020
ปรับปรุงถนนส่วนที่
มีการจราจร
หนาแน่นให้เป็น
มาตรฐานชั้นที่ 1

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ดำเนินโครงการเส้นทางรถไฟสิงคโปร์-คุนหมิงให้แล้วเสร็จ

ให้ความสำคัญลำดับสูงกับการพัฒนาเส้นทางรถไฟฝั่งตะวันออก (ไทย กัมพูชา เวียดนาม) และมีทางเชื่อมสปป.ลาว-เวียดนาม โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อสร้างเส้นทางช่วงที่ขาดหาย

ภายในปี 2013

- ปอยเปต-ศรีโสภณ 48กม. -- กัมพูชา

ภายในปี 2014

- อรัญประเทศ-คลองลึก 6 กม. -- ไทย

ภายในปี 2015

- พนมเปญ-ลือกนิน 254 กม. -- กัมพูชา

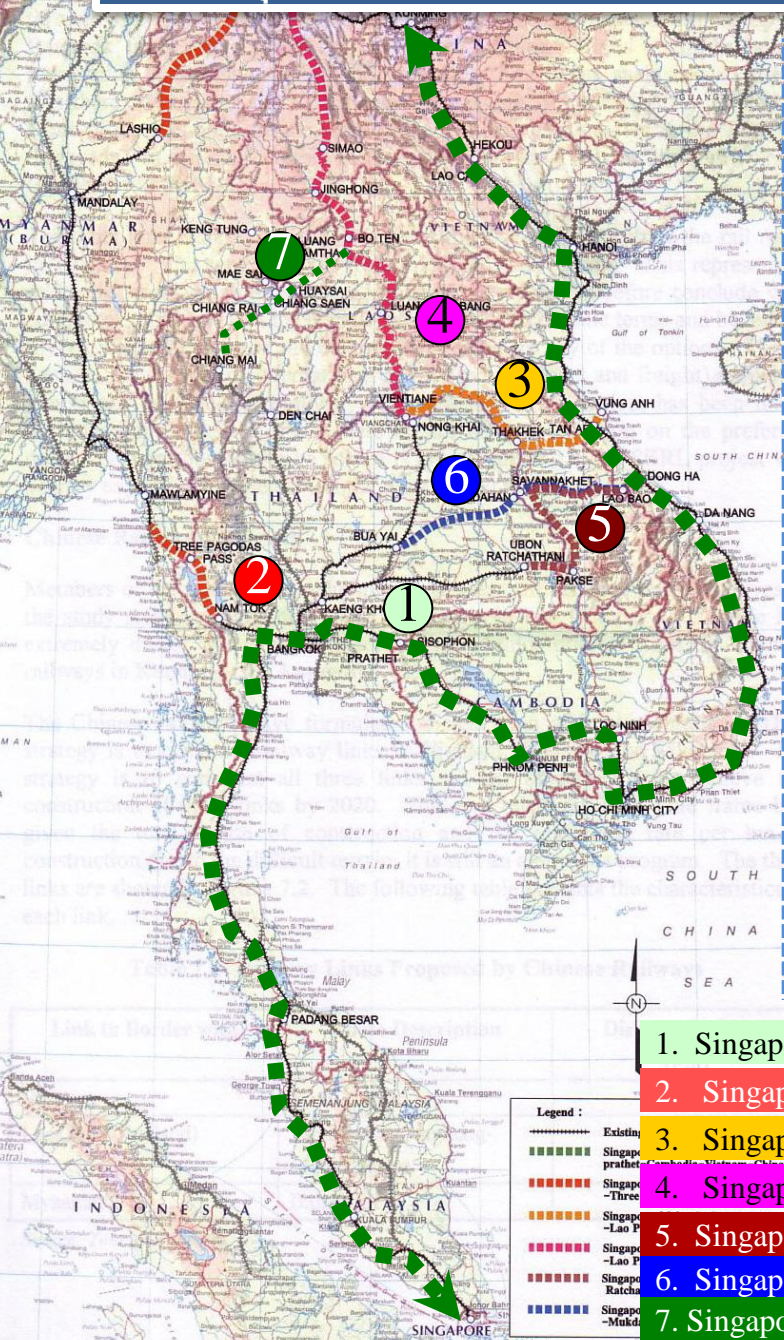
ภายในปี 2020

- ด้านเจดีย์สามองค์-น้ำตก 153 กม. -- ไทย
- ถันบุซายต์- ด้านเจดีย์สามองค์ 110 กม. -- พม่า
- เวียงจันทน์-ท่าแขก-มุกเกีย 466 กม. -- สปป.ลาว
- ลือกนิน-โฮจิมินห์ 129 กม. -- เวียดนาม
- มุกเกีย-ทันอับ-วุงอั่ง 119 กม. -- เวียดนาม

2. จัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเส้นทางรถไฟสิงคโปร์-คุนหมิง ภายในปี 2013

3. ระดมทุน และความช่วยเหลือทางวิชาการจากหุ้นส่วนภายนอก ในระดับทวิภาคี หรือ ADB

4. ศึกษาความเป็นไปได้เพื่อต่อขยายเส้นทางไปเมืองสุราบายา อินโดนีเซีย

Legend :

-----	Existing
-----	Singapore - Malaysia - Bangkok - Aranyaprathet - Cambodia - Vietnam - China
-----	Singapore - Three
-----	Singapore - Lao P
-----	Singapore - Lao P
-----	Singapore - Ratcha
-----	Singapore - Mukd.

1. Singapore–Malaysia – Bangkok – Aranyaprathet – Cambodia – Vietnam – China

2. Singapore – Malaysia – Bangkok – Three Pagodas Pass – Myanmar – China

3. Singapore – Malaysia – Bangkok – Nong Khai – Lao PDR – Vietnam – China

4. Singapore – Malaysia – Bangkok – Nong Khai – Lao PDR – China

5. Singapore – Malaysia – Bangkok – Ubon Ratchathani – Lao PDR – Vietnam – China

6. Singapore – Malaysia – Bangkok – Bua Yai – Mukdaharn – Lao PDR – Vietnam - China

7. Singapore–Malaysia–Bangkok–Chiang Rai–Chiang Khong/Houy Sai - Lao PDR – China

ยุทธศาสตร์ที่ 3: สร้างเครือข่ายระบบการขนส่งทางน้ำบนภาคพื้นทวีปที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน

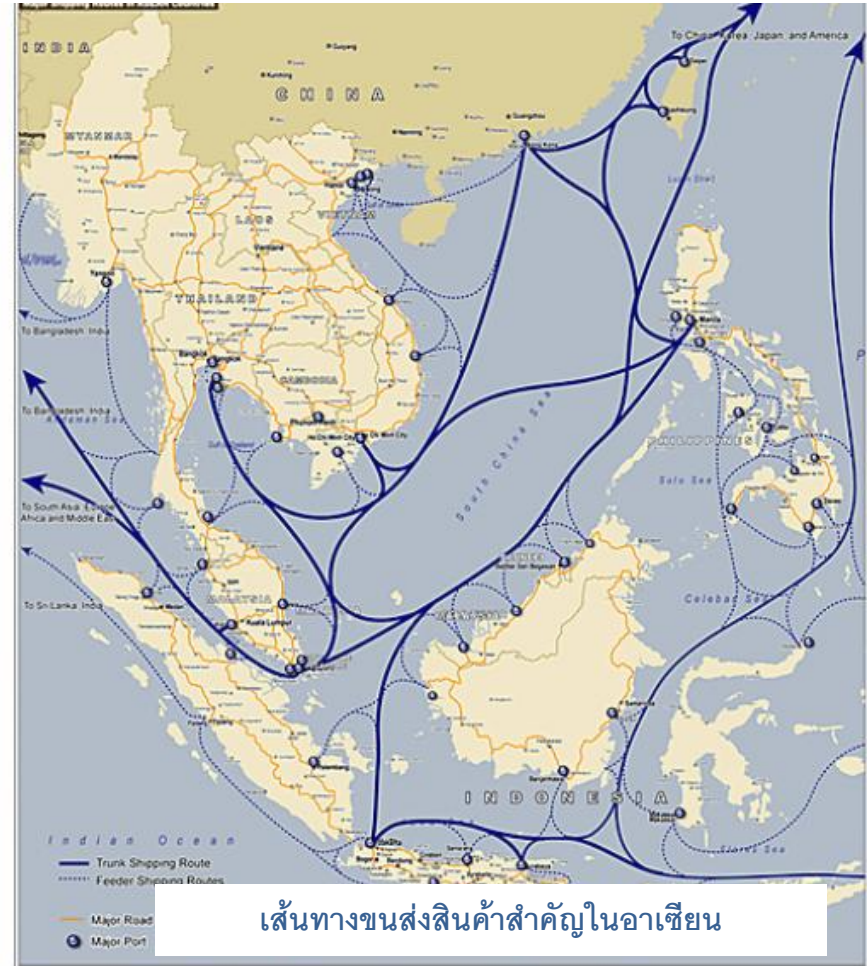
สถานะ – เป็นการขนส่งที่คุ้มค่า เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าการขนส่งรูปแบบอื่น ๆ

ข้อจำกัด – ขาดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ และขาดการกำหนดกรอบนโยบายระดับภูมิภาคเพื่อพัฒนาบริการขนส่งทางน้ำ

มาตรการสำคัญ – กำหนดแผนพัฒนาเครือข่ายระบบการขนส่งทางน้ำภาคพื้นทวีปในอาเซียน ภายในปี 2012 และเริ่มดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: สร้างระบบการขนส่งทางทะเลที่เชื่อมโยง มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้

- พัฒนาสมรรถนะ/ศักยภาพท่าเรือ 47 แห่งภายในปี 2015
- กำหนดเส้นทางเดินเรือที่มีประสิทธิภาพ และนำเชือถือ ที่เชื่อมระหว่างหมู่เกาะ และแผ่นดินใหญ่ สอดคล้องกับข้อตกลง และเส้นทางระหว่างประเทศที่สำคัญ
- เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้เส้นทางเดินเรือที่เชื่อมโยงกับโลกและภูมิภาค และเส้นทางเดินเรือในประเทศ
- ศึกษาความเป็นไปได้เพื่อจัดตั้งเครือข่ายระบบการเดินเรือทางทะเลของอาเซียน

Source: JETRO, ASEAN Logistics Network Map, 2006.

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : สร้างระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่คล่องตัวเพื่อให้อาเซียนเป็นศูนย์กลางการขนส่งในเอเชียตะวันออกเฉียงและภูมิภาคอื่นๆ

ก่อสร้างเส้นทางที่ขาดหายไปในพม่าตามแนว EWEC

พัฒนา/ปรับปรุงท่าเรือขบนอก เช่น ย่างกุ้ง ดานัง

การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย (2020)
 ทางหลวงเชื่อมโยงกาญจนบุรีและทวาย (2020)
 ศึกษา F/S ระบบรางรถไฟระหว่างกาญจนบุรีและทวาย

ศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของแนวเส้นทางขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเพื่อให้พื้นที่ต่างๆ เป็นสะพานเศรษฐกิจในเส้นทางขนส่งของโลก

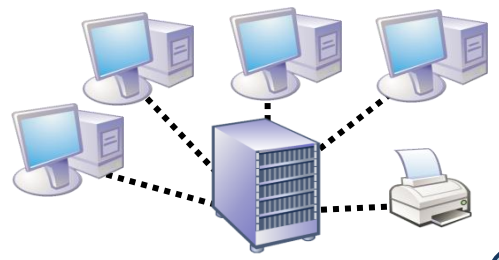
กำหนดและพัฒนาจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้าอาเซียน โดยเฉพาะที่มีอยู่แล้ว ได้แก่ ทางหลวงอาเซียน และเส้นทางรถไฟสิงคโปร์-คุนหมิง

ก่อสร้างสะพานข้ามโขงที่เมืองเนือกเลื่อง บนทางหลวงหมายเลข 1 กัมพูชา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : เร่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในชาติสมาชิก

สถานะ - หลายประเทศในอาเซียนได้รับการยกย่องระดับโลกในด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ปัญหาและข้อจำกัด - ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศ โดยเฉพาะระหว่างพื้นที่ล้าหลังและตัวเมือง ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขเพื่อลดช่องว่างระหว่างประเทศสมาชิก

จัดตั้งศูนย์แม่ข่ายอินเทอร์เน็ตอาเซียน

ภายในปี 2013

สร้างแนวเส้นทางอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในอาเซียน โดยกำหนดและพัฒนาสถานที่ในแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อสร้างการเชื่อมโยงที่มีคุณภาพ

ภายในปี 2014

ส่งเสริมความหลากหลายของการเชื่อมโยงระหว่างประเทศในอาเซียน

เสริมสร้างความมั่นคง ความเที่ยงตรงของเครือข่ายการป้องกันข้อมูล และการประสานงานระหว่างศูนย์รักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ โดยการพัฒนากรอบและมาตรฐานขั้นต่ำร่วมกัน

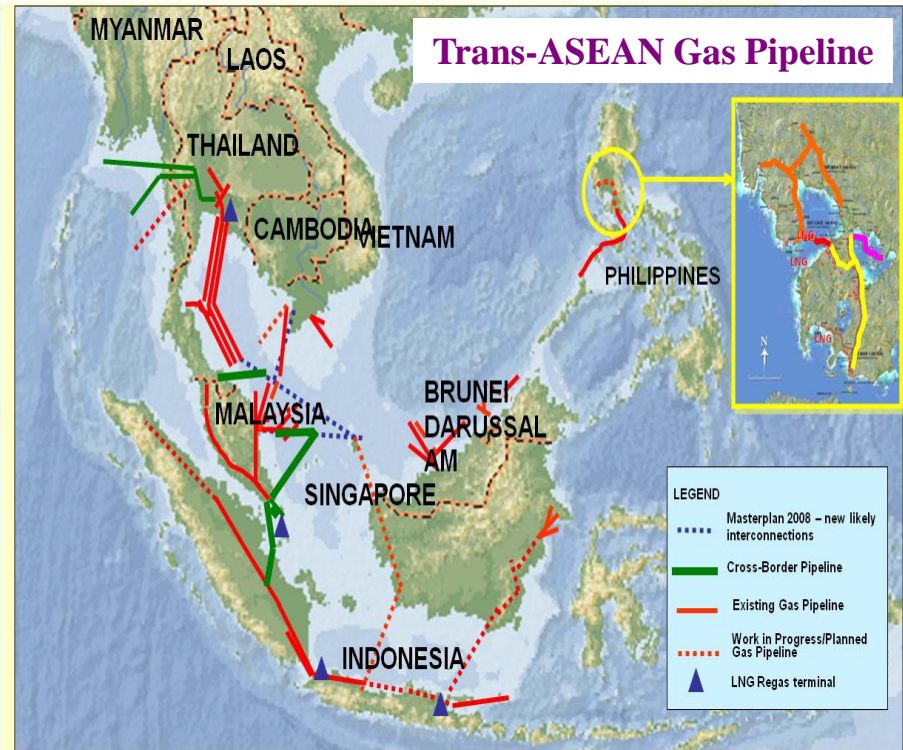
ทบทวนข้อบังคับการให้บริการระดับสากลและนโยบายอื่นๆ เพื่อให้เอื้อต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

จัดลำดับความสำคัญและกระตุ้นการใช้โครงสร้างพื้นฐานที่ใช้งานกับอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในโรงเรียน

ศึกษาความเป็นไปได้เพื่อพัฒนาอาเซียนเป็นตลาดเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเดี่ยว ภายหลังจากปี 2015 ในบริบทของการเปิดเสรีสินค้า บริการ การลงทุน และทรัพยากรมนุษย์

ภายในปี 2015

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : ให้ความสำคัญกับโครงการโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานของอาเซียน

- ปรับปรุงกฎหมายและกรอบการควบคุมการค้าและการเชื่อมโยงไฟฟ้าระดับทวิภาคีและพหุภาคี (2008-2010)
- ปรับปรุงแนวปฏิบัติหรือหลักเกณฑ์มาตรฐานด้านเทคนิคด้วยกันในการออกแบบ การเดินระบบ และบำรุงรักษา (2008-2012)
- กำหนดและเสนอรูปแบบการระดมเงินทุนสำหรับโครงข่ายระบบส่งไฟฟ้าอาเซียน (2008-2011)
- พัฒนาความเชื่อมโยงระดับทวิภาคี/พหุภาคีและรายงานที่ประชุม (2008-2015)

- จัดทำแบบจำลองการลงทุนท่อส่งก๊าซในอาเซียน
- รับรองมาตรฐานทางเทคนิคร่วมสำหรับการออกแบบก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน
- รับรองแบบจำลองทางธุรกิจของท่อส่งก๊าซอาเซียน
- ดำเนินแผนความปลอดภัยและความมั่นคงสำหรับการเชื่อมโยงระบบท่อส่งก๊าซ
- ปรับปรุงและดำเนินโครงการเชื่อมโยงระบบท่อส่งก๊าซ
- ศึกษาความเป็นไปได้เพื่อขยายระบบท่อส่งก๊าซไปสู่ BIMB-EAGA

การพัฒนาความเชื่อมโยงในด้านกฎระเบียบ

ยุทธศาสตร์หลัก 1-5

ดำเนินการตามกรอบความตกลง 3 กรอบว่าด้วยการขนส่ง (การขนส่งสินค้าผ่านแดน สินค้าข้ามแดน และการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ)

เริ่มดำเนินโครงการการอำนวยความสะดวกด้านขนส่งผู้โดยสาร ในโครงข่ายทางหลวงที่เชื่อมรัฐต่างๆ เพื่อขจัดปัจจัยขัดขวางการเคลื่อนย้ายเสรีของยานพาหนะ สินค้า และบุคคลข้ามแดน

สร้างตลาดการบินเดี่ยวในอาเซียน

สร้างตลาดการขนส่งทางเรือเดี่ยวในอาเซียน

เพิ่มการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีภายในภูมิภาคอาเซียน โดยการลดอุปสรรคทางการค้าภายในระดับภูมิภาค

มาตรการสำคัญ

ให้สัตยาบัน เร่งจัดทำพิธีสารให้เสร็จสมบูรณ์และลงนามโดยประเทศสมาชิกในปี 2011 และเริ่มดำเนินการตามความตกลงฯในปี 2014-2015

เร่งดำเนินการตามข้อตกลงในระดับทวิภาคีและอนุภูมิภาคที่มีอยู่ เช่น ในกรอบ GMS และ BIMP-EAGA ภายในปี 2013 และจัดทำข้อตกลงของอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกการขนส่งผู้โดยสารทางบก ในปี 2015

เร่งกระบวนการเพื่อให้ความตกลงพหุภาคีในเรื่องที่เกี่ยวข้องมีผลบังคับใช้โดยเร็ว จัดทำความตกลงฯ กับจีนในปี 2010 จัดทำแผนงานตั้งตลาดการบินเดี่ยวอาเซียนในปี 2011 และดำเนินงานในปี 2015

จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เสร็จในปี 2012 และพัฒนากรอบการดำเนินงานให้แล้วเสร็จในปี 2015

ลดมาตรการทางการค้าที่มีใช้ภายใน กำหนดมาตรฐานระดับภูมิภาคร่วมกัน และเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบรับรอง ปรับปรุงกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า และประสานกับประเทศคู่เจรจา

การพัฒนาความเชื่อมโยงในด้านกฎระเบียบ

ยุทธศาสตร์หลัก 6-10

เร่งพัฒนาภาคบริการทางการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและแข่งขันได้ โดยเฉพาะในสาขา ไทโรคมนาคมและบริการอื่นๆ

พัฒนาโครงการอำนวยความสะดวกทางการค้าในภูมิภาคอย่างจริงจัง

ยกระดับความสามารถของการบริหารจัดการพรมแดน

เร่งให้ชาติสมาชิกอาเซียนเปิดรับการลงทุนจากภายในและภายนอกภูมิภาคภายใต้กฎระเบียบการลงทุนที่เป็นธรรม

เสริมสร้างความสามารถของสถาบันในพื้นที่ลำหลังของภูมิภาคและปรับปรุงการประสานงานด้านนโยบาย แผนงาน และโครงการในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค

มาตรการสำคัญ

ขจัดข้อจำกัดด้านการค้าและบริการสำหรับการขนส่ง ภายในปี 2013 เร่งเปิดเสรีด้านไทโรคมนาคม

เร่งดำเนินการใช้ระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียวในระดับประเทศ โดยสมาชิกเดิม ภายในปี 2008 และ CLMV ภายในปี 2012 และใช้ที่ด่านภายในปี 2015 ลดขั้นตอนพิธีการด้านศุลกากรจัดทำกรอบกฎระเบียบการบริหารพรมแดนที่สอดคล้องกัน ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

พัฒนาขั้นตอนการบริหารจัดการพรมแดน (CIQ) บูรณาการขั้นตอนพิธีการศุลกากร ส่งเสริมการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดจุดตรวจและดำเนินการเดียว ในปี 2013

สร้างรูปแบบการปรับลด/ขจัดอุปสรรคการลงทุนเป็นระยะเพื่อให้มีการลงทุนที่เปิดเสรี สร้างกระบวนการติดตามในระดับรัฐมนตรี

อำนวยความสะดวกการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการจากผู้ให้สู่ CLMV ตั้งกลไกและโครงสร้างเพื่อการประสานของอาเซียนกับ DP อื่นๆ

การส่งเสริมความเชื่อมโยงด้านประชาชน

1. ส่งเสริมความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรมภายในอาเซียนให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
 - จัดตั้งศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้เสมือนจริงในด้านประชาชน วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเศรษฐกิจภายในปี 2012
 - สนับสนุนการสร้างหลักสูตร เนื้อหา สื่อการสอนเกี่ยวกับอาเซียน ภายในปี 2012 และสนับสนุนการเรียนภาษาของประเทศอาเซียนเป็นภาษาที่สาม
 - ส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนตามแผนการสื่อสาร และความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ร่วมกันของอาเซียน
 - สนับสนุนการระดมทุนเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนร่วมกัน ภายในปี 2013

1. ส่งเสริมการเคลื่อนย้ายของประชาชนภายในอาเซียนให้เพิ่มขึ้น
 - ศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดเสรีข้อจำกัดในการตรวจลงตราและจัดตั้งช่องตรวจลงตราอาเซียน สำหรับผู้ถือสัญชาติอาเซียน และผ่อนปรนการตรวจลงตราสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
 - พัฒนาศูนย์บริการทางการท่องเที่ยวร่วมกัน
 - พัฒนามาตรฐานทักษะ ฝึกอบรมวิชาชีพและเทคโนโลยี โดยแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างกัน และจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันสำหรับการรับรองฝีมือด้าน ICT ที่มีคุณภาพ
 - ส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือในอาเซียนให้มากขึ้น ปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนเรื่องการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ และศึกษาโครงการนำร่องการจัดตั้งเครือข่ายการเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือของอาเซียน ภายในปี 2015
 - สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายบริการทางสังคมและองค์กรผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคม

สาระสำคัญ

1. ประชาคมอาเซียน

1.1 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.3 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

3. แนวทางการเตรียมความพร้อม

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แนวทางการเตรียมความพร้อม

- ทำความเข้าใจในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน

- สนับสนุนการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวของอาเซียน โดยเร่งพัฒนาทั้งด้านฮาร์ดแวร์ (เส้นทางคมนาคมขนส่ง) และซอฟต์แวร์ (กฎระเบียบ) เพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายเสรีของสินค้าและบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินงานตามเป้าหมายของ **ASEAN Connectivity** และกรอบอนุภูมิภาคอื่นๆ

- สนับสนุนบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการร่วมลงทุน หรือลงทุนในโครงการต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เตรียมโครงการ **PPP** ตามมาตรฐานสากล และสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับแหล่งทุนภาคเอกชน และองค์กรผู้ให้ความช่วยเหลือต่างๆ

- ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการสนับสนุนมาตรการด้านการขนส่งที่ปลอดภัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชุมชน และเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (**Sustainable Transportation**)

สาระสำคัญ

1. ประชาคมอาเซียน

1.1 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.3 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

2. แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

3. แนวทางการเตรียมความพร้อม

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

องค์ประกอบยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

“เน้นการเตรียมพร้อมและปรับตัวสู่บริบทโลกและภูมิภาค สร้างความความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนา
เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมบทบาทไทยในเวทีระหว่างประเทศ
และบรรเทาผลกระทบเชิงลบและประเด็นปัญหาร่วมระหว่างประเทศ”

1

- สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

2

- การประเมินความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกัน

3

- วัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด

4

- แนวทางการพัฒนา 9 แนวทาง

1. การทบทวนสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

การก้าวสู่ความเป็นโลก
หลายศูนย์กลางอันเนื่องจาก
การขยายตัวของอำนาจ
ทางเศรษฐกิจใหม่ คือ
บราซิล รัสเซีย อินเดีย และ
จีน (BRIC)

การกำหนดทิศทางดำเนิน
นโยบายการรวมกลุ่มทาง
เศรษฐกิจของประเทศใน
ภูมิภาคต่างๆ ทั้งในระดับ
ทวิภาคี และระดับพหุภาคี
และภูมิภาคมีความสำคัญ
เพิ่มมากขึ้น

ต้องปรับบทบาทในด้าน
ความเชื่อมโยงกับ
ประเทศในภูมิภาคต่างๆ
เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
และรักษาสถานะความ
มั่นคงด้านเศรษฐกิจและ
สังคมของประเทศ โดย
พิจารณาจาก
สถานการณ์ในบริบท
ความสัมพันธ์กับประเทศ
เพื่อนบ้านทั้งในกรอบอนุ
ภูมิภาค กรอบความ
ร่วมมืออาเซียน และ
กรอบ กรอบเอเชีย-
แปซิฟิก

2. การประเมินความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกัน

ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

สร้างความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนา
เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

1
อนุภูมิภาค
(GMS, IMT-GT,
ACMECS,
BIMSTEC)

2
อาเซียน
(ASEAN)

3
เอเชียแปซิฟิก
รวม อาเซียน+3
อาเซียน+6
เอเปค

		อนุภูมิภาค	อาเซียน	เอเชียแปซิฟิก	
10 แนว ทาง การ พัฒนา		<p>เชื่อมโยงการขนส่ง / โลจิสติกส์ โดยพัฒนาบริการ คน ปรับปรุงกฎระเบียบ</p> <p>1</p>	<p>พัฒนาฐานการผลิต/ลงทุน ตามแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ และพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน</p> <p>2</p>	<p>สร้างความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาบุคลากร เสริมสร้างสถาบันการเรียนรู้ให้มีมาตรฐาน</p> <p>3</p>	<p>เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ ระดับโลกและภูมิภาค</p> <p>4</p>
	ประเด็น การ พัฒนา ร่วม	ร่วมเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคโดยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ / เคลื่อนย้ายแรงงาน / ส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ			
		มีส่วนร่วมในการป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย			
		สร้างความร่วมมือที่ดีในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรม ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม			
		เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว			
		ส่งเสริมนักลงทุนต่างชาติใช้ไทยเป็นฐานธุรกิจในภูมิภาคเอเชียและสนับสนุนบทบาทขององค์การระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร			
		ปรับปรุงและสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาในท้องถิ่น			

3. วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด
<ul style="list-style-type: none"> ▪ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิก ▪ เพื่อเสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและโอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งเชื่อมโยงด้านการค้าการลงทุนกับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ ▪ เพื่อผลักดันบทบาทของไทยให้เป็นส่วนสำคัญของความร่วมมือในการพัฒนาภายใต้กรอบต่างๆ ได้แก่ อนุภูมิภาค อาเซียน อาเซียนและพันธมิตร รวมทั้งเอเชียแปซิฟิก 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ระบบห่วงโซ่อุปทานในอนุภูมิภาคมีความเชื่อมโยงระหว่างกันเพื่อรองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ▪ ประเทศไทยมีบทบาทนำในด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค บนพื้นฐานของผลประโยชน์และความมั่นคงร่วมกัน ▪ เพิ่มสัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีต่อมูลค่าส่งออกรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๕๙ ภายใต้ความตกลงทางการค้าเสรีในทุกกรอบที่เจรจาแล้วเสร็จ และเพิ่มโอกาสและทางเลือกบนพื้นฐานของประโยชน์และข้อจำกัดของประเทศในการเข้าถึงตลาดใหม่ที่เป็นกรอบการค้าเสรีที่จะมีบทบาทมากขึ้นในอนาคต ▪ ลดต้นทุนการประกอบธุรกิจภายในประเทศและระหว่างประเทศภายในภูมิภาคให้เข้าสู่มาตรฐานสากล ▪ เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและการลงทุนโดยตรงของไทยในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ และร้อยละ ๑๐ ต่อปี ตามลำดับ 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยเฉพาะการบริหารจัดการ ณ พรมแดนโครงสร้างพื้นฐาน ▪ อันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ ใน ๕ ด้านที่มีลำดับสำคัญ (การเริ่มต้นธุรกิจ การได้รับสินเชื่อ การค้าระหว่างประเทศ การดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลง และการขออนุญาตก่อสร้างอัตรา) ▪ การเติบโตของมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในอนุภูมิภาค ▪ อัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนของผู้ประกอบการไทยในประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

1

พัฒนาความเชื่อมโยง
ด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์
ภายใต้กรอบความร่วมมือใน
อนุภูมิภาคต่างๆ

ให้ความสำคัญกับกรอบ GMS ACMECS
IMT-GT และ BIMSTEC โดย

1. พัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล
2. ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง
3. พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์
4. เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศไทยในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

2

พัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขันในระดับ
อนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

1. พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
2. พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน
3. บูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศไทยในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

3

สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน

1. พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการร่วมพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษา
3. กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศไทยในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

4 เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือ
ระหว่างประเทศ ระหว่างภูมิภาคโดย
มีบทบาทที่สร้างสรรค์ เพื่อเป็น
ทางเลือกในการดำเนินนโยบาย
ระหว่างประเทศในเวทีโลก

1. รักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วม
กำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือ
ที่ดำเนินอยู่ และเฝ้าติดตามพัฒนาการของ
และเข้าร่วมกรอบที่เป็นทางเลือกใหม่
2. รักษาดุลยภาพของปฏิสัมพันธ์กับ
มหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและ
มหาอำนาจใหม่

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศไทยในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

5

สร้างความเป็นหุ้นส่วน
ทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้าน
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การ
เคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริม
แรงงานไทยในต่างประเทศ

1. เร่งดำเนินการด้านการยอมรับมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงาน
2. ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและวัตถุดิบในประเทศ
3. คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

6

มีส่วนร่วมอย่างสำคัญใน
การป้องกันภัยจากการก่อการร้าย
และอาชญากรรม ยาเสพติด
ภัยพิบัติและการแพร่ระบาดของโรคภัย

1. พัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการ
ป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อ
การร้าย ภัยพิบัติ ยาเสพติด และการหลบหนี
เข้าเมืองทั้งระบบ
2. เตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและ
เหตุฉุกเฉิน โดยพัฒนาศักยภาพและความ
ร่วมมือภายในภูมิภาค
3. ร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการ
แพร่ระบาดของโรคภัยประเภทที่เกิดขึ้นใหม่

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

7 เสริมสร้างความร่วมมือที่ดี
ระหว่างประเทศในการสนับสนุนการ
เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมี
จริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม

1. ดำเนินการตามกรอบความร่วมมือด้าน
สิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค
2. เสริมสร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและ
บริการที่นำไปสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือน
กระจก ลดมลพิษ ลดการใช้
ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่มี
ประสิทธิภาพ และลดผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศไทยในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

8 ผลักดันการจัดทำ
ความตกลงการค้าเสรี
และวางแนวทางป้องกัน
ผลเสียที่จะเกิดขึ้น

สร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ได้รับ
ผลกระทบ ทั้งเชิงบวกและลบ เพื่อให้สามารถ
พัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้
ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่ง SMEs ได้รับการสนับสนุนเยียวยา และดูแลจาก
รัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศไทยในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

9

การส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติใช้ประเทศไทยเป็นฐานธุรกิจในภูมิภาคเอเชีย และการสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

1. สนับสนุนให้นักลงทุนต่างชาติใช้สิทธิประโยชน์การจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคเพื่อเพิ่มศักยภาพให้ประเทศไทยเป็นจุดสำคัญของการลงทุนในภูมิภาค และนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น
2. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกของค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการใช้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศไทยในภูมิภาค

สาระสำคัญของ 9 แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบการสร้างเชื่อมโยงประเทศไทยในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

10

ปรับปรุงและเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนา
ภายในประเทศตั้งแต่ระดับ
ชุมชนท้องถิ่น

1. เสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ
2. สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่
3. ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทย

Thank you

www.nesdb.go.th

เอกสารแนบ

จุดแข็ง-ข้อจำกัดของสมาชิกอาเซียน

สิงคโปร์

จุดแข็ง

- รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงสุดของอาเซียน และติดอันดับ 15 ของโลก
- การเมืองมีเสถียรภาพ
- เป็นศูนย์กลางทางการเงินระหว่างประเทศ
- แรงงานมีทักษะสูง
- ชำนาญด้านการจัดการทรัพยากรบุคคล และธุรกิจ
- มีที่ตั้งเอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางเดินเรือ

จุดอ่อน

- พึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบและขาดแคลนแรงงานระดับล่าง
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจสูง

ประเด็นที่น่าสนใจ

- พยายามขยายโครงสร้างเศรษฐกิจมายังภาคบริการมากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกสินค้า

อินโดนีเซีย

จุดแข็ง

- ขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในเอเชีย ตอ/ต
- ตลาดขนาดใหญ่ (ประชากรมากเป็นอันดับ 4 ของโลก และมากที่สุดในเอเชีย ตอ/ต)
- มีชาวมุสลิมมากที่สุดในโลก
- มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายและจำนวนมาก โดยเฉพาะถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ โลหะต่าง ๆ
- ระบบธนาคารค่อนข้างแข็งแกร่ง

จุดอ่อน

- ที่ตั้งเป็นเกาะและกระจายตัว
- สาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร โดยเฉพาะการคมนาคม และการเชื่อมโยงระหว่างประเทศ

ประเด็นที่น่าสนใจ

- การลงทุนส่วนใหญ่เน้นใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก

มาเลเซีย

จุดแข็ง

- รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีอยู่ในอันดับ 3 ของอาเซียน
- มีปริมาณสำรองน้ำมันมากเป็นอันดับ 3 และก๊าซธรรมชาติมากเป็นอันดับ 2 ของเอเชียแปซิฟิก
- ระบบโครงสร้างพื้นฐานครบวงจร
- แรงงานมีทักษะ

จุดอ่อน

- จำนวนประชากรค่อนข้างน้อย ทำให้ขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะระดับล่าง

ประเด็นที่น่าสนใจ

- ตั้งเป้าหมายเป็น “ประเทศพัฒนาแล้ว” ในปี 2563
- ฐานการผลิตและส่งออกสินค้าสำคัญที่คล้ายคลึงกับไทย
- มีนโยบายพัฒนาการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงอย่างจริงจัง

จุดแข็ง-ข้อจำกัดของสมาชิกอาเซียน

บรูไน

จุดแข็ง

- รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีอยู่ในอันดับ 2 ของอาเซียน และอันดับ 26 ของโลก
- การเมืองค่อนข้างมั่นคง
- เป็นผู้ส่งออกน้ำมัน และมีปริมาณสำรองน้ำมันอันดับ 4 ของอาเซียน

จุดอ่อน

- ตลาดขนาดเล็ก ประชากรประมาณ 4 แสนคน
- ขาดแคลนแรงงาน

ประเด็นที่น่าสนใจ

- มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกับสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย
- การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศพึ่งพาสิงคโปร์เป็นหลัก
- ให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางอาหารค่อนข้างมาก

ฟิลิปปินส์

จุดแข็ง

- ประชากรจำนวนมากอันดับ 12 ของโลก (>100 ล้านคน)
- แรงงานทั่วไปมีความรู้-สื่อสารภาษาอังกฤษได้

จุดอ่อน

- ที่ตั้งห่างไกลจากประเทศสมาชิกอาเซียน
- ระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสวัสดิภาพทางสังคมยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร

ประเด็นที่น่าสนใจ

- สภาพแรงงานมีบทบาทค่อนข้างมาก และมีการเรียกร้องเพิ่มค่าแรงอยู่เสมอ
- การลงทุนส่วนใหญ่เป็นการรองรับความต้องการภายในประเทศเป็นหลัก

เวียดนาม

จุดแข็ง

- ประชากรจำนวนมากอันดับ 14 ของโลก (~90 ล้านคน)
- มีปริมาณสำรองน้ำมันมากเป็นอันดับ 2 ของเอเชียแปซิฟิก
- มีแนวชายฝั่งทะเลยาวกว่า 3,200 กิโลเมตร
- การเมืองมีเสถียรภาพ
- ค่าจ้างแรงงานเกือบต่ำสุดในอาเซียน รองจากกัมพูชา

จุดอ่อน

- ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร
- ต้นทุนที่ดินและค่าเช่าสำนักงานค่อนข้างสูง

ประเด็นที่น่าสนใจ

- มีรายได้และความต้องการสูงขึ้นจากเศรษฐกิจที่โตเร็ว

จุดแข็ง-ข้อจำกัดของสมาชิกอาเซียน

กัมพูชา

จุดแข็ง

- มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะน้ำ ป่าไม้ และแร่ชนิดต่างๆ
- ค่าจ้างแรงงานต่ำสุดในอาเซียน (1.6 USD/day)

จุดอ่อน

- ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร
- ต้นทุนสาธารณูปโภค (น้ำ ไฟฟ้า และการสื่อสาร) ค่อนข้างสูง
- ขาดแคลนแรงงานมีทักษะ

ประเด็นที่น่าสนใจ

- ประเด็นขัดแย้งระหว่างไทย-กัมพูชาอาจบั่นทอนโอกาสการขยายการค้า-การลงทุนระหว่างกันในอนาคตได้

สปป.ลาว

จุดแข็ง

- มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะน้ำและแร่ชนิดต่างๆ
- การเมืองมีเสถียรภาพ
- ค่าจ้างแรงงานค่อนข้างต่ำ (2.06 USD/day)

จุดอ่อน

- ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร
- พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงและภูเขา การคมนาคมไม่สะดวก ไม่มีทางออกสู่ทะเล

ประเด็นที่น่าสนใจ

- การลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน พลังงานน้ำ และเหมืองแร่

พม่า

จุดแข็ง

- มีทรัพยากรธรรมชาติ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติจำนวนมาก
- มีพรมแดนเชื่อมโยงจีนและอินเดีย
- ค่าจ้างแรงงานค่อนข้างต่ำ (2.5 USD/day)

จุดอ่อน

- ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร
- ความไม่แน่นอนทางการเมือง และนโยบาย

ประเด็นที่น่าสนใจ

- การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมในประเทศเชิงรุก ทั้งทางถนน รถไฟความเร็วสูง และท่าเรือ

จุดแข็ง-ข้อจำกัดของสมาชิกอาเซียน

ไทย

จุดแข็ง

- เป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรหลายรายการรายใหญ่ของโลก
- ที่ตั้งเอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางโครงข่ายเชื่อมโยงคมนาคมด้านต่าง ๆ
- สาธารณูปโภคพื้นฐานทั่วถึง
- ระบบธนาคารค่อนข้างเข้มแข็ง
- แรงงานจำนวนมาก

จุดอ่อน

- แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ
- เทคโนโลยีการผลิตส่วนใหญ่ยังเป็นชั้นกลาง

ประเด็นที่น่าสนใจ

- ตั้งเป้าเป็นศูนย์กลางอาเซียนในหลายด้าน อาทิ ศูนย์กลางโลจิสติกส์ และศูนย์กลางการท่องเที่ยว
- ดำเนินงานตามแผนปรับตัวสู่ AEC ปี 53-54 ได้ 64% สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของอาเซียนที่ 53% สะท้อนการเตรียมพร้อมอย่างจริงจัง

โอกาส

ภาคการค้า

- ขยายตลาดส่งออกสินค้า
 - วัตถุดิบ/สินค้าชั้นกลางนำเข้าราคาต่ำลง
- สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์/ชิ้นส่วน
เม็ดพลาสติก/ผลิตภัณฑ์ อัญมณี/เครื่องประดับ ยาง/
ผลิตภัณฑ์
สิ่งทอ/เสื้อผ้า อาหารทะเลแปรรูป/กระป๋อง วัสดุ
ก่อสร้าง

ภาคการลงทุน

- โอกาสออกไปลงทุนต่างประเทศ
 - โอกาสดึงดูด FDI เข้าไทย
- การลดเงื่อนไขภาคบริการ/การลงทุนภายใต้ FTA
- นักลงทุนนอกอาเซียนเข้ามาตั้งฐานการผลิตในไทย
และใช้วัตถุดิบนำเข้าจากประเทศสมาชิก เพื่อได้
ประโยชน์ทางภาษีภายใต้กรอบอาเซียน และส่งออก
ไปยังประเทศอาเซียนหรือประเทศที่จัดทำ FTA กับ
อาเซียน ส่งผลให้ธุรกิจไทยที่เกี่ยวข้อง เช่น
อสังหาริมทรัพย์ วัสดุก่อสร้างมีโอกาสเติบโต